

Dosarul nr. 2ra-1745/18

Prima instanță: Judecătoria Centru, mun. Chișinău (jud. A. Cucerescu)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud: N. Budăi, I. Muruianu, V. Efros)

ÎNCHEIERE

3 octombrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Dumitru Visternicean
Nicolae Craiu

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Vasile Beșliu și Veaceslav Nistorică, reprezentați de avocatul Mihail Durnescu

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a lui Vasile Beșliu și Veaceslav Nistorică, reprezentați de avocatul Mihail Durnescu împotriva Companiei Internaționale de Asigurări „Asito” Societate pe Acțiuni și Viorel Bodarev cu privire la încasarea prejudiciului material

împotriva deciziei din 22 martie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost admisă cererea de apel declarată de către Vasile Beșliu și Veaceslav Nistorică reprezentați de avocatul Mihail Durnescu, casată hotărârea din 11 august 2016 a Judecătoriei Centru mun. Chișinău și emisă o nouă hotărâre

constată:

La 16 martie 2016 Vasile Beșliu și Veaceslav Nistorică, reprezentați de avocatul Mihail Durnescu au depus cerere de chemare în judecată împotriva CIA „Asito” SA și Viorel Bodarev cu privire la încasarea prejudiciului material.

În motivarea acțiunii au invocat că la data de 11 septembrie 2015 a avut loc accidentul rutier, în rezultatul căruia a fost deteriorat autoturismul de model VOLKSWAGEN T5 n/î XXXXX, fapt constatat prin procesul - verbal cu privire la contravenție, care nu a fost contestat.

Au relatat că la 21 septembrie 2015 a fost întocmit actul de examinare a mijlocului de transport, la care a participat reprezentantul CIA „ASITO”SA, valoarea daunei materiale fiind stabilită în sumă de 4360 de lei, deși cheltuielile suportate de ei pentru reparația automobilului au fost în sumă de 10225 de lei, fapt confirmat prin factura fiscală cu nr. FB8256969 din 12 noiembrie 2015 eliberată de către FPC „Teraru” SRL.

Au notat că la 19 noiembrie 2015, de către CIA „Asito” SA au fost informați despre faptul că dosarul de daune cu nr. 151650RI a fost definitivat și aprobată despăgubirea de asigurare.

În urma accidentului rutier, autocamionul a rămas neutilizabil, drept urmare, a fost închiriat un autocamion similar, pentru care a fost achitată suma 6000 de lei pentru luna septembrie 2015 și 9300 de lei pentru luna octombrie 2015, fapt confirmat prin factura cu nr. JB 4234684, în suma totală de 15300,00 de lei.

Paguba adusă în valoarea solicitată prin prezenta acțiune a fost confirmată și prin expertiza independentă efectuată de ei, însă până la moment, CIA „Asito” SA nu și-a onorat obligațiile și nu a achitat despăgubirea deplină.

Suplimentar au relatat că în urma accidentului rutier, le-au fost cauzate daune morale care se manifestă prin suferințe psihice ce se caracterizează prin nopți nedormite, stres, depresii din cauza situației de neclaritate și indulgență din partea angajatorului, situație financiară grea care s-a rasfrânt asupra viitorului copiilor. Astfel estimează prejudiciul moral la suma de 50 000 lei.

Și-au întemeiat pretențiile în baza dispozițiilor art. 6 Convenția Europeană a Drepturilor Omului, art. 20, 115 Constituția RM, art. 8, 11, 16, 514, 572, 573, 585 Cod civil.

Au solicitat admiterea acțiunii, încasarea în mod solidar din contul CIA „Asito” SA și Viorel Bodorev în beneficiul lui Vasile Beșliu și Veaceslav Nistorică a prejudiciului material în mărime de 10225 de lei, a dobânzii de întârziere în valoare de 1482,20 de lei, a penalității în sumă de 1839,60 de lei, a sumei de 15300 de lei pentru autocamionul închiriat, prejudiciul moral în mărime de 50000 de lei și cheltuielile de judecată.

Ulterior, la 25 aprilie 2016 Vasile Beșliu și Veaceslav Nistorică reprezentați de avocatul Mihail Durnescu au depus o cerere de concretizare a acțiunii prin care au solicitat încasarea în mod solidar din contul CIA „Asito” SA și Viorel Bodorev în beneficiul lor a sumei de 10225,00 de lei cu titlu de daună, 1949,47 de lei cu titlu de dobândă de întârziere, 2544,78 de lei penalitate, 15300,00 de lei pentru autocamion, 50000 de lei dauna morală.

Au solicitat și încasarea în mod solidar de la CIA „Asito” și Viorel Bodorev în beneficiul lui Vasile Beșliu și Veaceslav Nistorică a cheltuielilor judiciare, în baza prevederilor art. 243 CPC, a dobânzii de întârziere determinată conform art. 619 Cod civil pe care urmează să o achite debitorul, chiar și în lipsa vinovăției, dacă nu execută hotărârea în termen de 90 de zile de la data când acesta a devenit definitivă.

Prin hotărârea din 11 august 2016 a Judecătoriei Centru mun. Chișinău acțiunea fost respinsă ca neîntemeiată.

Prin decizia din 7 februarie 2017 a Curții de Apel Chișinău a fost respins apelul declarat de către Vasile Beșliu și Veaceslav Nistorică reprezentați de avocatul Mihail Durnescu, a fost menținută hotărârea din 11 august 2016 a Judecătoriei Centru mun. Chișinău.

Prin decizia din 11 octombrie 2017 a Curții Supreme de Justiție a fost admis recursul declarat de către Vasile Beșliu și Veaceslav Nistorică, reprezentați de avocatul Mihail Durnescu, casată decizia din 7 februarie 2017 a Curții de Apel Chișinău, cu trimiterea cauzei spre rejudecare în Curtea de Apel Chișinău de un alt complet de judecată.

Prin decizia din 22 martie 2018 a Curții de Apel Chișinău apelul declarat de către Vasile Beșliu și Veaceslav Nistorică reprezentați de avocatul Mihail Durnescu a fost

admis, casată hotărârea din 11 august 2016 a Judecătorei Centru mun. Chișinău și adoptată o nouă hotărâre prin care a fost respinsă acțiunea.

La 19 iunie 2018, prin intermediul Oficiului Poștal, Vasile Beșliu și Veaceslav Nistorică, reprezentați de avocatul Mihail Durnescu au declarat recurs împotriva deciziei din 22 martie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care au solicitat admiterea recursului, casarea integrală a deciziei recurate și a hotărârii primei instanțe cu pronunțarea unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii.

În motivarea recursului au indicat că nu sunt de acord cu decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, deoarece la adoptarea acestora au fost interpretate și aplicate eronat normele de drept material și anume, a fost aplicată legea care nu trebuia să fie aplicată și nu au fost constatate și elucidate pe deplin circumstanțele importante pentru soluționarea justă a cauzei.

Au menționat că prima instanță, la judecarea cauzei, a aplicat prevederile legale ce reglementează raportul de împrumut, cu toate că, din probele anexate la materialele cauzei și circumstanțele invocate nu rezultă un astfel de litigiu.

Soluțiile instanțelor de judecată sunt pripite, deoarece nu au fost apreciate corespunzător cererile prezente la dosar și cele supuse examinării în raport cu circumstanțele cauzei. Or, neexpunerea asupra unei cerințe se egalează cu faptul că nu au fost auzite părțile.

Au invocat că concluziile instanțelor de judecată sunt expuse într-o formă evazivă, incertă, neavând putere de convingere, fără a fi dată o apreciere cuvenită pretențiilor formulate în acțiune.

Au remarcat faptul că, instanțele judecătorești s-au expus în mod general, aplicând normele legale contrar sensului invocat, fără a da o apreciere acțiunilor recurenților.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Din materialele dosarului rezultă că copia deciziei recurate a fost expediată în adresa părților la 4 mai 2018, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire (f. d. 245), însă careva date care ar confirma recepționarea acesteia de către recurent la materialele dosarului lipsesc.

Astfel, se constată că recurenții s-au conformat prevederilor legale și au declarat recursul la 19 iunie 2018 împotriva deciziei din 22 martie 2018 a Curții de Apel Chișinău, în termenul legal.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost

arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Vasile Beșliu și Veaceslav Nistorică, reprezentați de avocatul Mihail Durnescu nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de Vasile Beșliu și Veaceslav Nistorică, reprezentați de avocatul Mihail Durnescu, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Vasile Beșliu și Veaceslav Nistorică, reprezentați de avocatul Mihail Durnescu ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție dispune:

Recursul declarat de Vasile Beșliu și Veaceslav Nistorică, reprezentați de avocatul Mihail Durnescu se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Dumitru Visternicean

Nicolae Craiu